

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobce: **L. P.**, zast. Mgr. Davidem Obenrauchem, advokátem se sídlem Kopečná 11, 602 00 Brno, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo náměstí 3/5, 601 82 Brno, v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu ze dne 26.7.2013, č. j. JMK 83895/2013, sp. zn. S-JMK 83895/2013/OD/Fö,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Vymezení věci:

Rozhodnutím žalovaného ze dne 26.7.2013, č. j. JMK 83895/2013, sp. zn. S-JMK 83895/2013/OD/Fö bylo podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí

Městského úřadu Blansko, odboru vnitřních věcí, oddělení dopravně správních agend (dále jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 10.6.2013, č. j. MBK/42295/2012/DP/473/2012-12, a napadené rozhodnutí bylo potvrzeno. Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění účinném ke dni rozhodování správního orgánu (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se dopustil tím, že řídil motorové vozidlo a v rozporu s ust. § 3 odst. 3 písm. a) nebyl držitelem příslušného řidičského oprávnění podle § 81, dne 11.9.2012 v 08:05 hod. na účelové komunikaci v katastru obce ..... mezi obcemi .... – ..... byl v souvislosti s řešením dopravní nehody s lesní zvěří ztotožněn jako řidič motorového vozidla tov. zn. ...., RZ: ....., lustrací v evidenční kartě řidiče bylo zjištěno, že má od 1.5.2012 platnou blokaci řidičského oprávnění z důvodu dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče. Oznámení o dosažení 12 bodů a oznámení o pozbytí řidičského oprávnění bylo doručováno Městským úřadem Kuřim, k doručení došlo fikcí doručení. V souladu s ust. § 118b odst. 1 zákona o silničním provozu byl Policií ČR řidiči na místě zadržen řidičský průkaz. Za spáchaný přestupek byla žalobci v souladu s ust. § 125c odst. 4 písm. a) zákona o silničním provozu uložena pokuta ve výši 25.000 Kč a v souladu s ust. § 125c odst. 5 zákona o silničním provozu byl žalobci uložen zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 12 měsíců. Dále byla žalobci v souladu s ust. § 79 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“) uložena povinnost uhradit náklady spojené s projednáváním přestupku ve výši 1.000 Kč.

II.

Shrnutí žalobních bodů:

V žalobě doručené Krajskému soudu v Brně dne 5.8.2013 žalobce namítá, že mu nebylo známo, že by ke dni 11.9.2012 dosáhl počtu 12 bodů. Namítá, že oznámení o dosažení 12 bodů s výzvou k vrácení řidičského oprávnění neobdržel, poněvadž byl v dané době na zahraniční služební cestě a uloženou písemnost si tak bez svého zavinění nemohl vyzvednout ve stanovené lhůtě, a to z důvodu dočasné nepřítomnosti. Žalobce namítá, že v daném smyslu správní orgán neprovedl žádné šetření a jeho tvrzení, že zásilka byla doručena a nepřevzata, je tak nepřezkoumatelné. Co se týče tvrzení správního orgánu ohledně doručovací adresy, žalobce uvádí, že nemá jinou adresu, a to ani doručovací, kde by se zdržoval nebo přebíral písemnosti, než adresu trvalého pobytu. Žalobce považuje za lichou argumentaci o tom, že neprokázal dostatečnou míru bdělosti, resp. opatrnosti. V opačném případě by podle názoru žalobce všichni jedoucí na dovolenou na více než 10 dní museli měnit adresy.

Žalobce připouští, že mu bylo známo, že se dne 4.4.2012 dopustil přestupku, nicméně s ohledem na skutečnost, že předchozí přestupek spáchal dne 24.7.2011, byl v dobré víře, že není vyhodován. Žalobce považuje za mylnou argumentaci správního orgánu, že si měl body sám hlídat, poněvadž v tom případě by zákonodárce neukládal správním orgánům povinnost informovat přestupce o dosažení 12 bodů a o výzvě k vrácení řidičského průkazu. Žalobce je toho názoru, že po účastníku řízení nelze spravedlivě požadovat plnění povinností, které mu ze zákona nepřísluší.

Žalobce namítá, že podmínkou pro uložení písemnosti je momentální nepřítomnost adresáta na doručovací adrese a že pokud se adresát v místě bydliště nezdržuje, nelze písemnost uložit a je ji nutné vrátit správnímu orgánu. Žalobce však namítá, že žalovaný nevyšel z toho, že v daném případě bylo náhradní doručení vyloučeno, protože se žalobce prokazatelně v době doručování v místě doručení nezdržoval, tuto skutečnost zcela pominul a tím se dopustil vady řízení.

Žalobce dále namítá, že dne 11.9.2013 uplyne rok ode dne, kdy mu byl zadržen řidičský průkaz, tj. že uplyne zákonná doba 12 měsíců, po kterou pozbyl z důvodu 12 bodů řidičské oprávnění a po kterou prokazatelně neřídil. Žalobce má za to, že pokud by došlo k zamítnutí žaloby, byl by trestán za stejné provinění dvakrát, což jistě nebylo smyslem zákona, aby měl zadržen řidičský průkaz po dobu 24 měsíců.

S ohledem na shora uvedené žalobce navrhuje, aby soud rozhodnutí žalovaného zrušil pro nezákonnost a věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení.

III.

Právní stanovisko žalovaného:

Žalovaný v písemném vyjádření ze dne 21.11.2013 uvádí, že v řízení o přestupku bylo dostatečně prokázáno, že se žalobce přestupku, který je mu kladen za vinu, dopustil. Žalovaný uvádí, že v provedených důkazů (výpis z evidenční karty řidiče) vyplývá, že žalobce nebyl ode dne 1.5.2012 držitelem řidičského oprávnění. Co se týče způsobu doručení oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení, je žalovaný toho názoru, že toto proběhlo v souladu s právními předpisy. Vzhledem k tomu, že žalobce nebyl v místě doručování na adrese jeho trvalého pobytu zastižen, byla mu zanechána výzva k vyzvednutí zásilky včetně poučení o právních důsledcích nevyzvednutí zásilky. Vzhledem k tomu, že si žalobce zásilku v úložní lhůtě nevyzvedl, posledním dnem této lhůty byla zásilka obsahující oznámení v souladu s ust. § 24 odst. 1 správního řádu doručena a uplynutím 5 pracovních dnů žalobce v souladu s ust. § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu pozbyl řidičské oprávnění. Námitku žalobce, že si zásilku s oznámením nemohl vyzvednout bez svého zavinění z důvodu blíže neurčené zahraniční pracovní cesty, žalovaný nepovažuje za důvodnou a uvádí, že toto své tvrzení žalobce ostatně ani relevantním způsobem nedoložil. Žalovaný konstatuje, že vzhledem k tomu, že nezaviněně si adresát zásilku nevyzvedne tehdy, jestliže ani z nevědomé nedbalosti její nevyzvednutí nezapřičiní, a vzhledem k tomu, že žalobce neopustil bydliště nezávisle na své vůli, nelze mít za to, že v místě doručování nepobýval bez svého zavinění. Žalovaný uvádí, že jestliže žalobce věděl, že se bude zdržovat mimo místo svého bydliště, měl možnost upravit svoje poměry tak, aby si zajistil řádné doručování písemností. Podle názoru žalobce nedodržel potřebnou míru opatrnosti, neboť si neuspořádal své osobní poměry tak, aby se mohl seznámit se všemi zásilkami mu doručovanými. Právě skutečnost, že vlivem své nedostatečné opatrnosti se žalobce s oznámením o dosažení 12 bodů nemohl fakticky seznámit, ačkoli by při zachování obecně uznávané míry opatrnosti mohl a měl, vede k závěru o zavinění při spáchání přestupku. Navíc žalovaný podotýká, že žalobce dosáhl v bodovém hodnocení 12 bodů na základě šesti provedených záznamů bodů za přestupky projednané v blokovém řízení, žalobci tedy muselo být známo, že mu byly v minulosti

uloženy pokuty za přestupky zařazené do bodového hodnocení a že mu byly za tyto přestupky provedeny záznamy bodů v registru řidičů. K námitce, že dne 11.9.2013 uplynul rok od zadržení řidičského průkazu, tj. od uplynutí zákonné doby 12 měsíců, po kterou pozbyl z důvodu 12 bodů řidičské oprávnění, žalovaný uvádí, že sankce byla žalobci uložena v souvislosti s porušením ust. § 3 odst. 3 písm. a) zákona o silničním provozu, tedy v souvislosti s tím, že řídil motorové vozidlo v době, kdy nebyl držitelem řidičského oprávnění, nikoli v souvislosti s tím, že v bodovém hodnocení dosáhl 12 bodů. Podle názoru žalovaného se tedy nejedná o dvojí trestání za stejnou věc. Navíc, pokud byl žalobci v souvislosti se skutkem, jímž byl uznán vinným napadeným rozhodnutím, zadržen řidičský průkaz, žalovaný podotýká, že doba zadržení řidičského průkazu se dle ust. § 118c odst. 3 zákona o silničním provozu započítává do doby výkonu sankce uložené rozhodnutím o přestupku.

S ohledem na výše uvedené žalovaný navrhuje, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV.

Shrnutí relevantních skutečností zjištěných ze správního spisu:

Soud konstatuje, že ve správním spisu se nachází oznámení přestupku Policie ČR, Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje, Územního odboru Blansko-Vyškov, Dopravního inspektorátu, ze dne 5.10.2012, potvrzení o zadržení řidičského průkazu ze dne 11.9.2012, výpis z evidenční karty řidiče a kopie oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení žalobce včetně dokladu o doručení této písemnosti.

Dne 17.12.2012 bylo žalobci doručeno oznámení o zahájení řízení o přestupku a předvolání k ústnímu jednání nařízenému na den 16.1.2013 v 10:15 hod. Ústní jednání proběhlo za účasti žalobce a v jeho průběhu bylo provedeno dokazování přečtením listinných podkladů.

Dne 10.6.2013 bylo vydáno rozhodnutí správního orgánu prvního stupně č. j. MBK/42295/2012/DP/473/2012-12, proti kterému žalobce podal včasné odvolání. O odvolání žalobce rozhodl žalovaný rozhodnutím ze dne 26.7.2013, č. j. JMK 83895/2013, sp. zn. S-JMK 83895/2013/OD/Fö, které je předmětem tohoto soudního přezkumu.

V.

Soud vycházel z následujících skutečností, úvah a právních závěrů:

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), jde o žalobu přípustnou (§ 65, § 68, § 70 s.ř.s.).

V souladu s § 75 odst. 1, § 2 s.ř.s. přezkoumal Krajský soud v Brně napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházející jeho vydání,

přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání za splnění zákonných podmínek (§ 51 odst. 1 s.ř.s.).

Žaloba není důvodná.

Soud úvodem konstatuje, že se žalobcem bylo vedeno řízení pro přestupek podle ust. § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona o silničním provozu, kterého se fyzická osoba dopustí tím, že v provozu na pozemních komunikacích řídí motorové vozidlo a v rozporu s § 3 odst. 3 písm. a) není držitelem příslušného řidičského oprávnění podle § 81.

V daném případě není sporu o tom, že žalobce dne 11.9.2012 v 08:05 hod. řídil motorové vozidlo v katastru obce .... mezi obcemi .... - ....., mezi stranami však zůstává spornou otázka, zda bylo žalobci řádně doručeno „Oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzva k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění“ ze dne 11.4.2012 (dále jen „oznámení o dosažení 12 bodů“), v jehož důsledku mělo dojít k pozbytí řidičského oprávnění.

Zákon o silničním provozu neobsahuje vlastní úpravu doručování, proto se při doručování oznámení o dosažení 12 bodů postupuje podle obecného právního předpisu, kterým je správní řád. Podle ust. § 20 odst. 1 správního řádu se fyzické osobě doručuje na adresu pro doručování, na adresu jejího trvalého pobytu, případně kdekoli, kde bude zastižena. Nebyl-li adresát při doručování zastižen a písemnost mu nebylo možné doručit ani jiným způsobem přípustným podle tohoto ustanovení, písemnost se v souladu s ust. § 23 odst. 1 uloží. Jestliže si adresát uloženou písemnost nevyzvedne ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, považuje se písemnost podle ust. § 24 odst. 1 správního řádu za doručenou posledním dnem této lhůty.

Jak vyplývá ze správního spisu, oznámení o dosažení 12 bodů bylo žalobci doručováno plně v souladu s ust. § 20 odst. 1 správního řádu na adresu jeho trvalého pobytu ....., žalobce ostatně ani nenamítá, že by mu byla písemnost doručována na nesprávnou adresu. Vzhledem k tomu, že žalobce nebyl provozovatelem poštovních služeb v místě doručování zastižen, byla mu zcela v souladu s ust. § 23 správního řádu zanechána výzva k vyzvednutí zásilky včetně poučení o právních důsledcích nevyzvednutí zásilky, přičemž zásilka byla připravena k vyzvednutí u provozovatele poštovních služeb dne 13.4.2012. Úložní lhůta, ve které bylo možné si zásilku u provozovatele poštovních služeb vyzvednout, plynula od 14.4.2012 do 23.4.2012. Vzhledem k tomu, že si žalobce zásilku v úložní době nevyzvednul, posledním dnem této lhůty byla zásilka obsahující oznámení o dosažení 12 bodů v souladu s ust. § 24 odst. 1 správního řádu považována za doručenou. Uplynutím 5 pracovních dnů ode dne, v němž bylo žalobci oznámení o dosažení 12 bodů doručeno, žalobce potom v souladu s ust. § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu pozbyl řidičské oprávnění.

Pokud žalobce namítá, že si uloženou zásilku nemohl bez svého zavinění vyzvednout ve stanovené lhůtě z důvodu zahraniční pracovní cesty, soud konstatuje, že žalobce tato svá tvrzení o pracovní cestě v době doručování oznámení o dosažení 12 bodů žádným způsobem

neprokázal. Podle ust. § 24 odst. 2 správního řádu, kde je upravena možnost adresáta požádat o určení neplatnosti doručení nebo okamžiku, kdy byla písemnost doručena pro případ, že si nemohl písemnost ve stanovené lhůtě vyzvednout pro dočasnou nepřítomnost nebo z jiného vážného důvodu bez svého zavinění, to přitom byl právě žalobce jako adresát písemnosti, kdo byl povinen unést důkazní břemeno. Především se však soud ztotožňuje s názorem žalovaného, že pokud se žalobce podle svého tvrzení nezdržoval v místě svého trvalého pobytu z důvodu zahraniční pracovní cesty, je zřejmé, že žalobce tak neučinil nezávisle na své vůli, a proto nelze mít za to, že si uloženou písemnost nemohl ve stanovené době vyzvednout bez svého zavinění. Jestliže žalobce věděl (což nezpochybňuje), že se bude v době od 13.4.2012 do 23.4.2012 zdržovat mimo místo svého trvalého pobytu, nic mu nebránilo své osobní poměry upravit tak, aby si zajistil řádné doručování písemností. V opačném případě se pouze vlastní vinou neseznámil s písemnostmi jemu v této době doručovanými a pouze jemu lze přičítat případné nepříznivé následky s tímto doručením písemností spojené. Co se týče námitek stran doručovací adresy, soud konstatuje, že v daném případě nebylo nutné, aby si žalobce „měnil adresu“, ale postačilo, aby si po dobu své dočasné nepřítomnosti v místě trvalého pobytu například zvolil zmocněnce pro přebírání písemností.

Na základě uvedených skutečností soud konstatuje, že oznámení o dosažení 12 bodů bylo žalobci doručeno v souladu s právními předpisy, a soud má tedy za prokázané, že žalobce dne 11.9.2012 řídil motorové vozidlo, ačkoliv nebyl držitelem příslušného řidičského oprávnění.

Pokud žalobce namítá, že nebylo jeho povinností si hlídat stav bodů v registru řidičů, soud tuto skutečnost nezpochybňuje. Stejně jako žalovaný však soud nad rámec výše uvedeného konstatuje, že vzhledem k tomu, že žalobce dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení na základě 6 přestupků projednaných v blokovém řízení, muselo mu být s ohledem na charakter blokového řízení zřejmé, že se těchto přestupků dopustil a stejně tak mohl a měl předpokládat, že v souvislosti se spácháním přestupku dne 4.4.2012 dosáhl 12 bodů a mohl tedy v nejbližších dnech po spáchání tohoto přestupku očekávat doručení oznámení o dosažení 12 bodů ve smyslu ust. § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu.

Jako důvodnou soud neshledal ani žalobní námitku, že v daném případě bylo náhradní doručení vyloučeno, protože se žalobce v době doručování nezdržoval na adrese trvalého pobytu. K této námitce soud konstatuje, že zatímco za platnosti správního řádu účinného před 1.1.2006 bylo třeba doručovat na adresu, kde se účastník řízení fakticky zdržoval, „nový správní řád“, tj. zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, tuto podmínku neobsahuje a na adresu trvalého pobytu lze nyní účinně doručit písemnost bez ohledu na to, zda se zde daná osoba fakticky zdržuje či nikoliv.

Námitka, že dne 11.9.2013 uplynul rok od zadržení řidičského průkazu žalobci, tj. že uplynula zákonná doba 12 měsíců, po kterou žalobce pozbyl řidičské oprávnění z důvodu dosažení 12 bodů, a že v případě zamítnutí žaloby by byl trestán dvakrát za stejné provinění, rovněž není důvodná. Žalobou napadeným rozhodnutím o přestupku byla žalobci uložena sankce spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 12 měsíců za porušení ust. § 3 odst. 3 písm. a) zákona o silničním provozu, tj. za řízení motorového vozidla v době, kdy žalobce nebyl držitelem řidičského oprávnění podle ust. § 81 zákona o silničním provozu,

nikoli za to, že v bodovém hodnocení dosáhl 12 bodů. Nejedná se tedy o dvojí trestání za téže jednání.

Krajský soud na základě shora provedeného posouzení žalobních námitek dospěl k závěru, že nejsou důvodné, a proto žalobu podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 30. dubna 2014

JUDr. Eva Lukotková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová